

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATERICA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail:
cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 542
din 12.11.2009**

Dosar nr.: 314/2009

Petiția nr.: 7272/30.07.2009

Petent: V R

Obiect: Neacordarea pensiei suplimentare petentului, care a făcut parte din personalul tehnico-administrativ al corpului diplomatic.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1. V R cu domiciliul ales în

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Ministerul Afacerilor Externe cu sediul în București, Str. Aleea Modrogan, nr. 14, sector 1

I.2.2. Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale cu sediul în București, Str. Latină, nr. 8, sector 2.

II. Citarea părților

Urmare petiției înregistrată cu nr. 7272/30.07.2009, formulată de către petent, în temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, părțile au fost invitate, prin adresele cu nr. 8641/24.09.2009, 8642/24.09.2009, 8643/24.09.2009 la sediul C.N.C.D pentru audieri. La audierile din data de 08.10.2009, s-a prezentat doar petentul.

III. Susținerea părților

Susținerea petentului

În memoriul său, înregistrat cu nr. 7272/30.07.2009, petentul sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la faptul că, în prezent, nu i se acordă pensia suplimentară în valută plătită în perioada 1975-1994, în plus față de pensia pentru limită de vârstă de care beneficiază deja. Petentul face referire la faptul că la ieșirea din pensie din M.A.E., când a primit toate actele, inclusiv cartea de muncă și decizia de pensionare, a constatat că nu era trecută și calculată pensia suplimentară în valută plătită în perioada 01-03.1975-21.12.1994, care a fost opriță tuturor salariaților

aflați în misiune permanentă în străinătate, personalul diplomatic și consular, tehnico-administrativ și personalul de specialitate. Petentul face referire la faptul că Ministerul Afacerilor Externe nu s-a gândit la discriminarea pe care o face în rândul salariaților din M.A.E. chiar dacă salariații din tehnico-administrative nu aveau imunitate diplomatică, deși au muncit în condiții destul de grele la Ambasadele României din străinătate, și că au plătit la fel contribuția la pensia suplimentară și în mod voit nu au vrut ca și celelalte categorii de salariați să primească acest drept.

Susținerea Ministerului Afacerilor Externe

Prin punctul de vedere emis de către Ministerul Afacerilor Externe se face cunoscut faptul că petentul beneficiază de pensie pentru limită de vârstă, acordată în baza Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și nu de pensie de serviciu acordată în baza O.U.G. nr. 36/2003, în a cărei aplicare a fost emisă H.G.nr. 751/2004.

Reclamatul susține că petentul nu poate fi discriminat de un act normativ care nu îi este aplicabil respectiv H.G. nr.751/2004 care stabilește norme pentru beneficiarii pensiei de serviciu prevăzute de O.U.G. nr. 36/2003, pensie de serviciu de care nu beneficiază petentul.

Susținerea Casei Naționale de Pensii și alte Drepturi de Asigurări Sociale

Prin punctul de vedere emis de Casa Națională de Pensii înregistrat cu nr. 7697/20.08.2009, se arată că majorarea pensiilor persoanelor care și-au desfășurat activitatea la ambasadele, consulatele și alte reprezentanțe ale României în străinătate, cu grade diplomatice sau consulare, pentru perioadele în care au contribuit în valută se face potrivit H.G. nr. 751/2004 privind criteriile și procente de majorare a pensiei de serviciu .

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director ia act de petiția înregistrată cu nr. 7272/30.07.2009, la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, petentul sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la faptul că, în prezent, nu i se acordă pensia suplimentară în valută plătită în perioada 1975-1994, în plus față de pensia pentru limită de vârstă de care beneficiază deja, conform Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.

În drept, analizând faptele reținute în petiție, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările

ulterioare, republicată, Colegiul Director reține că pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

a) Existența unui **tratament diferențiat a unor situații analoage** sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile. În acest caz, Colegiul Director reține că situația petentului, încadrat ca personal tehnico-administrativ, este diferită de cea a celor cu care face comparație, respectiv personalul diplomatic și consular, având în vedere că petentul primește o pensie pentru limită de vârstă acordată în baza Legii 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, și nu o pensie de serviciu acordată în baza O.U.G. nr. 36/2003, în a cărei aplicare a fost emisă H.G.nr. 751/2004, prevederi care nu îi sunt aplicabile, fiind vorba de categorii diferite.

b) Existența unui **criteriu de discriminare** conform art. 2 alin. 1 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu modificările ulterioare, „*prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice*”.

c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect **restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege**

d) Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un **scop legitim**, iar metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare.

Examinând sesizarea petentului și dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că faptele prezentate nu constituie fapte de discriminare potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi**, ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. faptele prezentate nu constituie acte de discriminare, conform **art. 2 alin. 1** Ordonanței de Guvern **nr. 137/2000**, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. clasarea dosarului;
3. o copie a hotărârii se va trimite părților ;

V. Modalitatea de plată a amenzii

-Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU - Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

